

(3) Čekatelská praxe se vykonává v pracovním poměru založeném pracovní smlouvou. Za stát pracovní smlouvu s právním čekatelem uzavírá a v pracovněprávních vztazích za stát s právním čekatelem jedná příslušné krajské státní zastupitelství.

(4) Do pracovního poměru právního čkatele může být přijat a čekatelskou praxi může vykonávat ten, kdo splňuje předpoklady pro jmenování státním zástupcem, s výjimkou věku, závěrečné zkoušky a souhlasu s přidělením.

(5) Pracovní poměr s právním čekatelem se sjednává na dobu určitou v trvání 40 měsíců. Nedosáhne-li doba čekatelské praxe v době trvání tohoto pracovního poměru délky 36 měsíců, lze s právním čekatelem sjednat prodloužení jeho pracovního poměru o dobu potřebnou k dosažení této délky čekatelské praxe, nejdéle však o 20 měsíců. Pracovní poměr se právnímu čekateli s jeho souhlasem vždy prodlouží o potřebnou dobu, jestliže nedosáhl doba čekatelské praxe v trvání 36 měsíců v důsledku plnění branné povinnosti nebo pro nepřítomnost v práci z důvodu těhotenství nebo péče o nezletilé dítě.

(6) Právní čekatel skládá při nástupu do práce do rukou krajského státního zástupce tento slib: "Slibuji, že se budu řídit právním řádem České republiky, svědomitě se připravovat na výkon funkce státního zástupce a že si osvojím zásady etiky výkonu funkce státního zástupce."

(7) Právní čekatel je oprávněn provádět jednoduché úkony státního zástupce nebo administrativní činnost pod vedením státního zástupce nebo jiného odborného zaměstnance státního zastupitelství. V trestním řízení může státní zástupce pověřit právního čkatele nebo asistenta státního zástupce, aby jej zastupoval při jednotlivém úkonu tohoto řízení; v řízení před soudem se může dát zastoupit právním čekatelem nebo asistentem státního zástupce pouze před okresním soudem.

(8) Právní čekatel je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své činnosti, a to i po skončení pracovního poměru právního čkatele; povinnosti mlčenlivosti může právního čkatele zprostit ze závažných důvodů nejvyšší státní zástupce.

(9) Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se pracovní poměr právního čkatele ustanoveními zákoníku práce.

Změna zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

§ 31

Způsob určení platového koeficientu

(1) Do doby stanovené v § 28 odst. 1 pro určení platového koeficientu (dále jen "rozhodná doba") se započítává

a) doba výkonu funkce justičního čekatele **kandidáta**,

b) doba výkonu funkce soudce,

c) soudcem prokázaná doba jiné právní praxe po získání právnického vysokoškolského vzdělání.

(2) Doba, po kterou soudce nemohl vykonávat tuto funkci z důvodů uvedených ve zvláštním zákoně,⁶⁾ se posuzuje jako doba podle odstavce 1 písm. b).

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může ministr spravedlnosti započítat i jiné doby, než jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2.

(4) Do rozhodné doby se započítává také doba

a) výkonu vojenské základní (náhradní) služby a civilní služby v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem pro výkon vojenské základní (náhradní) služby,

b) mateřské a rodičovské dovolené nebo trvalé péče o dítě nebo děti v rozsahu odpovídajícím délce mateřské a rodičovské dovolené platné v době této péče podle zvláštních předpisů,⁷⁾ pokud se soudce současně nepřipravoval v denním studiu⁸⁾ na povolání, nebo doba osobní péče o dlouhodobě těžce zdravotně postižené nezletilé dítě, které vyžadovalo mimořádnou péči, pokud nebylo umístěno v ústavu pro takové děti, nejvýše však v celkovém rozsahu šesti let a

c) doba jiné omluvené nepřítomnosti v práci nepřesahující tři měsíce v kalendářním roce.

(5) Při hodnocení rozhodné doby pro zvýšení platového koeficientu soudci okresního soudu z 1,01 na 1,14, krajského soudu z 1,09 na 1,26 a vrchního soudu z 1,17 na 1,33 lze postupovat podle předchozích ustanovení pouze za podmínky, že soudce v jejím průběhu skutečně vykonával funkci soudce nejméně po dobu tří let, do níž se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 4. Do splnění podmínky stanovené ve větě první náleží soudci okresního soudu plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,01, krajského soudu ve výši 1,09 a vrchního soudu ve výši 1,17; po jejím splnění se rozhodná doba určí podle postupu stanoveného v odstavcích 1 až 4.

(6) Soudci se započítají ke dni účinnosti tohoto zákona do rozhodné doby všechny doby, které byly započteny podle předchozích předpisů.

⁶⁾ § 21 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.

⁷⁾ Např. zákon č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 58/1964 Sb., o zvýšení péče o těhotné ženy a matky, ve znění pozdějších předpisů, a zákoník práce.

⁸⁾ § 20 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon). § 29 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

Změna zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů

§ 6

(1) Za advokátní zkoušku se pokládá též justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, prokurátorská zkouška, závěrečná zkouška státního zástupce, arbitrážní zkouška a notářská zkouška a exekutorská zkouška; Komora může uznat i jinou odbornou zkoušku v oblasti právní praxe za zkoušku advokátní.

(2) Za praxi advokátního koncipienta se pokládá též praxe soudce, prokurátora, státního zástupce, státního arbitra, státního notáře, notáře, ~~justičního čekatele~~, právního čekatele prokuratury, arbitrážního čekatele, právního čekatele státního zastupitelství, notářského kandidáta a notářského koncipienta, exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu anebo Nejvyššího správního soudu, asistenta Veřejného ochránce práv, asistenta soudce a asistenta státního zástupce, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v oboru právo požadované podle § 37 odst. 1 písm. b), a který se samostatně podílí na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů, činnost zaměstnance Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který jedná v řízeních před soudy, rozhodci nebo stálými rozhodčími soudy, správními úřady a jinými orgány ve věcech uvedených v § 16 odst. 2 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových; Komora může uznat za právní praxi advokátního koncipienta i jinou právní praxi.

(3) Jinou odbornou zkoušku v oblasti právní praxe podle odstavce 1 lze uznat za advokátní zkoušku pouze v souvislosti se žádostí o zápis do seznamu advokátů; jinou právní praxi podle odstavce 2 lze uznat za právní praxi advokátního koncipienta pouze v souvislosti se žádostí o vykonání advokátní zkoušky nebo se žádostí o zápis do seznamu advokátů.

Změna zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

§ 9

(1) Exekutorem může být jmenován občan České republiky, který

a) je plně svéprávný,

b) získal vysokoškolské vzdělání v oboru právo

1. v magisterském studijním programu právo a právní věda studiem na vysoké škole v České republice²⁸⁾, nebo

2. studiem na vysoké škole v zahraničí, pokud je takové vzdělání v České republice uznáváno za rovnocenné vzdělání uvedenému v bodě 1 na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, anebo pokud takové vzdělání bylo uznáno podle zvláštního právního předpisu²⁹), a současně takové vzdělání odpovídá obsahem a rozsahem obecnému vzdělání, které lze získat v magisterském studijním programu právo a právní věda v oboru právo na vysoké škole v České republice,

c) je bezúhonný,

d) vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi, a

e) složil exekutorskou zkoušku.

(2) Exekutorskou praxí se rozumí praxe exekutora, kandidáta a koncipienta podle tohoto zákona. Ministerstvo započítá zcela do exekuční praxe praxi soudce, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce, prokurátora, advokáta, notáře, komerčního právníka, státního zástupce, asistenta státního zástupce, ~~justičního čekatele~~ **justičního kandidáta**, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta, notářského koncipienta, notářského kandidáta, právního čekatele státního zastupitelství a právního čekatele u komerčního právníka; z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

(3) Exekutorskou zkouškou se rozumí odborná zkouška exekutora podle tohoto zákona. Ministerstvo uzná odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku, notářskou zkoušku, profesní zkoušku na komerčního právníka a závěrečnou zkoušku právního čekatele za exekutorskou zkoušku podle tohoto zákona.

Změna zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

§ 121

Přidělování soudců

(1) K výkonu funkce ke krajskému soudu, v níž bude jednat a rozhodovat ve věcech správního soudnictví, lze soudce v souladu s jeho předchozím souhlasem přidělit, vykonával-li v oboru ústavního, správního nebo finančního práva po dobu nejméně pěti let právní praxi nebo vědeckou, popřípadě pedagogickou činnost nebo odůvodňují-li to výsledky jeho ~~přípravné služby a justiční zkoušky~~ **a odborné přípravy**.

(2) K výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu lze po předchozím souhlasu předsedy Nejvyššího správního soudu soudce v souladu s jeho předchozím souhlasem přidělit, vykonával-li v oboru ústavního, správního nebo finančního práva po dobu nejméně deseti let právní praxi nebo vědeckou, popřípadě pedagogickou činnost.

Změna zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

§ 33

Překážky přijetí do služebního poměru nebo výkonu služby

(1) Do služebního poměru nelze přijmout

- a) justičního ~~čekatele~~ **kandidáta** nebo právního čekatele,
- b) poslance nebo senátora,
- c) poslance Evropského parlamentu,
- d) prezidenta republiky,
- e) člena vlády nebo náměstka člena vlády,
- f) vedoucího Úřadu vlády,
- g) soudce Ústavního soudu,
- h) asistenta soudce Ústavního soudu,
- i) asistenta soudce nebo státního zástupce,
- j) prezidenta nebo viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,
- k) předsedu a člena Národní rozpočtové rady,
- l) guvernéra, viceguvernéra nebo člena bankovní rady České národní banky,
- m) Veřejného ochránce práv nebo zástupce Veřejného ochránce práv,
- n) asistenta Veřejného ochránce práv,
- o) člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,
- p) předsedu a člena Rady Českého telekomunikačního úřadu,
- q) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,
- r) člena Rady Energetického regulačního úřadu,
- s) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů,
- t) předsedu a člena Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí,
- u) předsedu a místopředsedu Českého statistického úřadu,
- v) člena zastupitelstva územního samosprávného celku, který je pro výkon funkce dlouhodobě uvolněn (dále jen „uvolněný člen zastupitelstva“),

w) osobu vykonávající vojenské cvičení, službu v operačním nasazení nebo mimořádnou službu,

x) předsedu a místopředsedu Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře.

(2) Do služebního poměru nelze dále přijmout

a) soudce,

b) státního zástupce,

c) člena nebo kontrolora Nejvyššího kontrolního úřadu,

d) vyššího soudního úředníka nebo vyššího úředníka státního zastupitelství,

e) vojáka z povolání,

f) příslušníka bezpečnostního sboru,

g) jinou osobu vykonávající činnost podle § 2.

(3) Je-li na základě výsledku výběrového řízení vybrána k přijetí do služebního poměru osoba podle odstavce 1 nebo 2, učiní neprodleně právní jednání směřující k odstranění překážky podle odstavce 1 nebo 2.

(4) Nastanou-li po přijetí do služebního poměru překážky uvedené

a) v odstavci 1, má to za následek pozastavení výkonu služby,

b) v odstavci 2, má to za následek skončení služebního poměru.

(5) Ten, u koho nastala překážka podle odstavce 1 nebo 2, je povinen tuto skutečnost bez zbytečného odkladu písemně oznámit služebnímu orgánu; jde-li o státního zaměstnance, založí se oznámení do jeho osobního spisu.